

Позивні сьогоднішня

Володимирецькому районному радіо у вересні виповнився рік

Район наш поліський донедавна вважався забитою глухоманню (та й зараз ми не те щоб "виросли" із провінції). Все ж, після запуску Рівненської атомної його населення значно зросло, а відповідно зросли й потреби людей в поінформованості. Але інформаційні запиту Володимиреччини і Кузнецовська задовольняли до останніх років мізерна кількість засобів масової інформації – районка "Володимирецький вісник", міські "Вісті", станційна "Енергія" та ще комерційний "Експрес-Діалог".

Проте газети, газети, але найоперативніше і найактуальніше подання новин все ж таки належить радіомовленню. У нас в районі відроджено його з ініціативи РДА і райради, й ось уже рік воно посиляє в наші оселі свої позивні. Полубилися ці передачі багатьом поліщукам, а полонила їх душевністю і щирістю й радіоведуча Олена ЯРОЩУК. З нею – моє інтерв'ю.

◆ ◆ ◆
-- Олено Антонівно, є люди, доля яких склалася так, що журналістика сама обирає їх, а не вони її як професію. Як було з вами?

-- Вийшло так, що вчилася зовсім не на журналіста. Однак навіть працюючи в школі, я в глибині душі відчувала, що навчати дітей – це все-таки не моє покликання, прагнула чогось іншого, що відповідало б моему характеру. По натурі я, можна сказати, революціонер, постійно хочу бути у вирі подій. Публікувалася у районній газеті, згодом прийшла у "Володимирецький вісник" на журналістську роботу. А ось зараз (наче сама собі не вірячи, з долею невпевненості усміхається) – редактор районного радіо. І тільки працюючи в журналістиці, відчула, що це моя робота, те, до чого прагнула. Знаючі теж кажуть, що тут я знайшла себе.

-- А чим вас захопила саме радіожурналістика?

-- Насамперед тим, що це можливість оперативної подачі інформації безпосередньо до слухача (радіо створює ілюзію спілкування з тим, до кого

промовляєш). А ще – передати голо- сом бажаний відтінок чи характер події. І взагалі, радіо мені подобалося завжди. Тож на пропозицію готувати місцеву радіопрограму відразу погодилась.

-- Ви сама собі редактор, і кореспондент, і начальник, і підлеглий. Які ж пріоритети сповідуете, якими критеріями відбору і подачі матеріалів керуєтесь, і як усе це пов'язується з позицією влади, оскільки радіо – структура державна?

-- Насамперед я стараюсь, щоб те, про що я розповідаю, було вартим уваги і потрібним кожній людині, щоб моя передача не була просто підбіркою звичайних новин, нічого не вартих цифр чи лише поздоровлень. Інформація обов'язково повинна бути актуальною і потрібною для радіослухача. Бо хто володіє інформацією, той володіє усім – і часом, і ситуацією.

А те, що радіо є "рупором" влади, звичайно, накладає певний відбиток на мою працю. В першу чергу районне радіо висвітлює роботу державних органів влади, хід реформ, місцеві події та новини. А матеріали я підбираю обов'язково цікаві (на мою, звичайно, дум-

ку). Не уникає радіо й політики, намагаючись з об'єктивних позицій нейтралітету надати слово всім, хто має що сказати людям.

-- Досить непросто торувати шлях у незнайомому середовищі. Хто для вас є взірцем радіоведучого?

-- Я завжди прислухаюся до порад колег і просто слухачів, бо розумію, наскільки ще мені далеко до справжнього професіонала. А на Уккрандію подобаються "Новини" у викладі Олени Корнієнко.

-- Вам пророкують велике майбутнє як радіожурналісту в тому випадку, коли "вперед, не зупиняти путь". Що можете запропонувати на майбутнє, наприклад, молоді?

-- Співпрацю. І тоді можна говорити про молодіжний радіопроєкт чи тематичні сторінки. Бо дуже непросто і готувати передачу, і робити її одній людині. А планів багато. Яких? Говорити не буду – щоб не зурочити. Тож запрошую: "Творчі ідеї, до нас на радіо!"

-- Чи не жалкували в скрутну хвилину, що пішли з газети у невідоме радіо?

-- Ні, люблю перемагати труднощі.

-- А що іще хотіли б сказати?

-- Насамперед хочу подякувати всім людям, які допомагали і допомагають в роботі на радіо. Щонайперше слова вдячності слід сказати улюбленій вчительці Лідії Михайлівні Маковій, своєму наставнику Олексію Остаповичу Городному та звукооператору Юрію Саду. А ще я вдячна долі за те, що звела мене з такими людьми і керівниками, як перший заступник голови РДА П.С. Вакуліч, директор "Райтелекому" С.Г. Рахуба, директор "Райагропромбуду" В.А. Бурма. Вони допомагають нашому радіо втриматися на плаву сьогоднішнього життя. Сердечна їм вдячність...

-- Приєднуючись до вітань у річницю Володимирецького радіо, бажаю, щоб позивні калинових ваших дзвіночків були завжди бажані у кожній оселі району, а знані – далеко за його межами..

Сергій СКІБЧИК.